

[Justitsministeren]

sendte den 19. august 1977, mistanken om den pågældendes deltagelse i virksomhed, som indebar en risiko for den danske stats sikkerhed. Opfattelsen heraf byggede i hovedtræk på følgende:

hans instruktion af udenlandske terrorister om fremgangsmåden ved deres indrejse til europæiske lande;

hans anvendelse af dækadresser til brug for brevveksling med kontakter i udlandet og karakteren af denne brevveksling;

hans omfattende rejsevirkosomhed og hans telefonkontakter med udlandet, herunder indholdet af telefonsamtalerne og den måde, hvorpå telefonsamtalerne ved kodebrug og ved brug af skiftende telefonbokse er blevet afviklet;

hans forbindelse til forskellige personer i udlandet, herunder personer med tilknytning til terroristgrupper.

Ved beslutningen om udvisning var man i høj grad opmærksom på, at den pågældende gennem 7 års ophold havde erhvervet en betydelig tilknytning til Danmark. Men under hensyn til de meget belastende sikkerhedsmæssige oplysninger om ham fandt man imidlertid ikke, at hans tilknytning kunne begrunde, at udvisning blev undladt.

Bl. a. under hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet har det også været overvejet at lade udvisningen af ham afvente udfaldet af den strafferetlige undersøgelse imod ham. Efterforskningen viste imidlertid, at det ikke ville være muligt at forelægge en domstol alle sagens omstændigheder. Således kunne vigtige vidner i sagen ikke afhøres ved dansk domstol, ligesom deres vidneudsagn ikke kunne forventes indhentet ved en domstol i udlandet.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at rigsadvokaten den 10. oktober 1977 har besluttet, at påtale mod Martinez opgives i medfør af retsplejelovens § 723, stk. 1, da en tiltale ikke kan forventes at føre til domfældelse.

Klage over udvisningsbeslutningen har været indgivet til folketingets ombudsmand, der den 17. maj 1977 meddelte, at han ikke fandt grundlag for at kritisere afgørelsen om udvisning.

Udvisning er, som det vil fremgå af, hvad der allerede er sagt, en foranstaltning, der af danske myndigheder kan bringes i anvendelse over for udlændinge, hvis fortsatte tilste-

deværelse her i landet er uønsket af de særlige grunde, der er nævnt i udlændingeloven.

Skal en udvisning effektueres ved politiets foranstaltning, sker dette ved, at udlændingen forsynes med en billet til sit hjemland, der er det eneste land, der er forpligtet til at modtage ham, og det påses, at han udrejser af landet. Udvisningen er effektueret, når udlændingen er udrejst af Danmark, og udlændingen vil således kunne afbryde rejsen undervejs, såfremt han kan få indrejsetilladelse i et land på rejsen til hjemlandet. Er det nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde, navnlig hensynet til flysikkerheden, at ledsage udlændingen, sker dette ved det danske politis foranstaltning.

Disse retningslinjer blev også fulgt i sagen om Martinez. Det blev tillige undersøgt, om der var mulighed for, at han kunne få indrejsetilladelse i andre lande end sit hjemland. Resultatet af disse undersøgelser var imidlertid negativt. Det blev herefter besluttet at udvise ham til hans hjemland. Man lagde herved vægt på, at den europæiske menneskerettighedskommission i en erklæring af den 10. maj 1977 havde udtalt, at der ikke var tilvejebragt grundlag for at antage, at Martinez, hvis han blev sendt tilbage til sit hjemland, ville blive behandlet i strid med artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention, ifølge hvilken ingen må udsættes for tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Udvisningen skete af sikkerhedsmæssige grunde under ledsagelse af 2 politifolk. Ved ankomsten til Mexico blev Martinez afhentet af tilstedeværende politifolk, der indfandt sig i flyvemaskinen.

Der er ikke fra dansk side forud for udvisningen af Martinez rettet henvendelse til den mexikanske regering. Derimod har man gennem den herværende mexikanske ambassade fået udfærdiget et pas til Martinez.

Samme dag som udvisningen fandt sted, blev offentligheden gjort bekendt hermed gennem en pressemeddelelse, udsendt af justitsministeriet. Ligeledes samme dag blev den mexikanske ambassade underrettet om udvisningen af udenrigsministeriet.

Sagen om Martinez er afgjort ud fra hensynet til samfundet og borgernes sikkerhed. Der har ikke siden anden verdenskrig været tilsvarende sager, og den må derfor betegnes som enestående i sin art. Man kan naturlig-